

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 212

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΙΞΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ἔπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Μαρτίου 1883.

Ἐὰν ἡ τελειοποίησις τῶν ἐπισήμων πενήτων ἐκδηλώσων ἦτο ἀσφαλῆς γνώμων πολιτικῆς προόδου, ἠδυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι εἰμεθα ἐν τῷ ὄργασμῳ μεγίστης ἐπὶ τὰ πρόσω ὀθιῆσεως. Ὁ θάνατος τοῦ Τιερ καὶ μετὰ τινὰ ἔτη ὁ τοῦ Γαμβέτα ἐγένοντο ἀφορμαὶ ἐν Παρισίαις νεκροπομπῶν, ὡς ἐμμήθημεν μετὰ ζήλου, ὅν εἶθε νὰ εἴχομεν πάντοτε καὶ ἐν παντὶ χρησίμῳ. Δυστυχῶς ὅμως αἱ ποικιλαι, ἀσυνάρτητοι καὶ οὐχὶ πάντοτε εἰλικρινεῖς φρασεολογίαι, αἱ παντοῖαι καὶ συχνάκις ἀναξιοκρεπεῖς ἐπιδείξεις καὶ τὰ παρόμοια, ὅσα γίνονται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου ἐπιφανοῦς τινος πολιτικοῦ ἀνδρός, δὲν ἀρκοῦσιν ὅπως δώσωσιν εἰς κοινωνίαν τινὰ τὰ αἰσθήματα ἐκεῖνα τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς ἑαυτὴν καὶ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθήκον, ἄνευ τῶν ὁποίων ἐν ἔθνός ὀλιγάριθμον, ἡμιπολίτευτον καὶ πτωχόν, εἶνε καταδεδικασμένον νὰ μένη πάντοτε μικρὸν, ἴσως δὲ καὶ νὰ ἐξαλειφθῆ, ὡς πολλάκις προεῖπεν ὁ κ. Τρικούπη.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία στέρηται δυστυχῶς τῶν ἠθικῶν καὶ ἠλικῶν ἐκείνων ἐρεισμάτων, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται ν' ἀνεγερθῆ ἑδρατὸν πολιτικὸν οἰκοδόμημα, καὶ τὰ ὅποια ἐρείσματα δὲν δύναται νὰ τὰ δώσωσιν οὐδενὸς εἶδους ἐκδηλώσεις, καθηλώσεις καὶ γονυκλισίαι. Εὐφυῆς τις γάλλος ἀριστοκράτης βλέπων κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τῷ 89 τὴν πρὸς τὴν ἰσότητά ἀγρίαν τάσιν τῶν ἐπαναστατῶν συνεβούλευε τὸν Λουδοβίκον δέκατον ἕκτον ν' ἀναγορεύσῃ πάντα γάλλον Μαρκήσιον. Τοιοῦτόν τι συμβουλεύει καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος, ἡγουν πᾶς Ἕλληνας πολίτης ν' ἀναγορευθῆ μέγας, ἴσως τότε ἰκανοποιηθείσης τῆς ἀκοιμήτου

φιλαυτίας τῶν πολλῶν, ἀρχίσωμεν νὰ σκεπτόμεθα σωφρονέστερον καὶ μετριοφρονέστερον περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ἄλλὰ φροῦδος ἐλπίς. Ὁ μέγας Ἕλληνας πολίτης θὰ θελήσῃ νὰ μεταβληθῆ ἐν ἀκαρεὶ καὶ εἰς πλούσιον, ἀλλὰ τὸ ὄνειρον τοῦτο θὰ μείνῃ ἐς ἄει ἀπραγματοποίητον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν ἐπὶ τὸ πεζότερον ἢ κοινῆ γνώμῃ ἀσχολεῖται τις τῶν καλουμένων πολιτευτῶν θὰ καταλάβῃ τὴν κενωθεῖσαν θέσιν, ὅπως ἐξακολουθήσῃ ὁ κατὰ τοῦ ἔλεφθ θανάτου δικτάτορος γυμνικός ἀγών.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ κόσμος μετὰ τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ἐξαψιν τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κηδείας τοῦ Κουμουνοῦρου, ἐπανέπεσεν εἰς νάρκην καὶ εἰς χαλαρὰν ἀτονίαν, ὡς νὰ ἠννόησεν ὅτι δύο ὄγκαι βαρεῖς ἀπειλοῦσι πλέον τὸν στόμαχόν του, ἦτοι ἡ Ἁγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, καὶ ἡ Ἁγία καὶ μεγάλη μονοκρατορία τοῦ Τρικούπη.

Παραδόξως ὅμως, ἐνθ' ἀνέμενον πάντες ν' ἀναβληθῶσιν ἕνεκα τῆς ἀνωμαλίας αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐργασίαι, ἡ βουλή συνήλθεν ἀμέσως, ὡς θεραπευτικῆς, ἥτις ἔχασε τὴν ἐλπίδα ν' ἀλλάξῃ ἐνωρὶς κύριον καὶ ἀπόφασίζῃ νὰ ὑπομείνῃ τὴν τραχιαν ἀγγαρεία τοῦ ἐνεστῶτος δεσπότη καὶ ἀφοῦ τῷ ἐμαγεύευσθ

κατά την βρεξίν του τόν προϋπολογισμόν, τώρα τῆ προπαρασκευάζει τὴν τράπεζαν, ἐν ἣ ἐπὶ μικρὸν θὰ εὐωχῆθῃ κατὰ τὰς βουλευτικὰς διακοπὰς, διὰ τῆς δουλικῆς ἐπεξεργασίας μυρίων νομοσχεδίων.

Ἡ ἀκέφαλος ἀπομείνασα ἀντιπολίτευσις δεικνύει διαθέσεις νὰ ἀναδείξῃ πέντε ἢ ἕξ κεφαλὰς, ὡς δένδρον, τοῦ ὁποίου ἄμα ἀποκοπῆ ὁ κορυφαῖος κλάδος, ἀναδεικνύει μετὰ τινα καιρὸν πέντε ἢ ἕξ ἄλλους βλαστοὺς μικροτέρους. Τόση ὁμοίωσις εἶνε ἡ σύγκυσις, ὥστε φόβος εἶνε μὴ προκύβῃ τέρας τι τρικέφαλον ὡς Κέρβερος ἢ ἑπτακέφαλον ὡς Ὑδρα. Διὰ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων σκέψεων, αἵτινες γίνονται κατ' αὐτὰς, μία εἶνε καὶ τὸ νὰ προσκληθῆ ἕξ Εὐρώπης εἰδικὸς διοργανωτὴς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ κατὰ τὴν Λιζιέ, ἀφοῦ ἐφελήθη ἰκανὰ ποσὰ ἐκ τῶν στεφάνων, τοῖς κατεσκευάσασιν, πρόκειται νὰ ὠφελῆθῃ πάλιν ἐκ τῶν σήμαιν τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες παρηγγέλησαν, ὡς λέγεται, εἰς μέγαν ἀραβὸν. Ὁ κ. Δηληγιάννης, λέγεται, παρηγγεῖλε καὶ ἰδιαιτέρας στολὰς διὰ τοὺς ἡμετέρους ἐνεστῶτας καὶ μέλλοντας, διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ χαθῶσιν εἰς τόσῃν ταραχῇν.

Ἴδου καὶ εἰς διάλογος, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τοῦ κ. Δηληγιάννη, γεωόμενος ἐν τῇ καφεναίῳ μεταξὺ ἐνὸς πολιτικομανοῦς καὶ ἐνὸς τυπογράφου.

— Ἀπὸ τί στοιχεῖα σύγκειται τὸ κόμμα τοῦ κ. Δηληγιάννη;

— Ἀπὸ στοιχεῖα τῶν θ.

Λέγουν ἐτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει ἡρωϊσμός καὶ αὐταπέρνησις, ἀλλ' αἱ παρούσαι περιστάσεις ἀποδεικνύουσιν τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ μόνης 8 ἢ 10 ἀνθρώποι, ἕτοιμοι νὰ διαχιλονεκίησωσι τὴν ἀρχὴν πρὸς τὸν κ. Τρικούπη, μετὰ τόσα τρανὰ δείγματα περὶ τῆς ἀλεθρίας ἐπιρροῆς καὶ τῆς θυσκανίας, ἣν ἐξασκῆ οὗτος ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων του.

Συγγαίρομαν ἀπὸ καρδίας τὸν ἀπ' ἐαυτοῦ παρασημοφορηθέντα ἀποπέδουην, ὅστις ἐκλεφε τὸν ἀστὲρά τοῦ βουλευτοῦ

Ἀττικῆς κ. Καλλιφρονᾶ. Θὰ εἶνε βεβαίως μέγας ἀνὴρ, οἱ ἀθλοὶ του φθάνουσι καὶ μέχρις ἀστέρων. Εὐχόμεθα τὸ παράδειγμά του νὰ εὐρη μιμητὰς καὶ νὰ εὐρεθῶσι πολλοὶ τοιοῦτοι Σάμωνες Κυρηναῖοι νὰ ἀρωσι τοὺς πολυπληθεῖς σταυροὺς, ὅστινες βαρύνουσι τὸ πλῆθος καὶ τὸν στόμαχόν μας.

Αἱ ἀκταὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ Φαλήρου μετεβλήθησαν ἀπὸ τινος καιροῦ εἰς Κωκυτὸν, ἢ Στόγα. Ἀκαταπαύστως τὰ κύματα ἀποβράζουσιν εἰς αὐτὰς πτώματα πνιγόντων. Εἰς τούτων ἔφερον ὁ δυστυχῆς δόμινον καὶ προσωπίδα, θέλων ἴσως νὰ δείξῃ ἐτι ἐβαρύνθη τὴν παρατεινομένην τῆς ζωῆς κωμῆδιάν. Αἱ αὐτοχειραὶ αὐτὰς γενόμεναι, πρὶν ἢ ἐπιβληθῶσιν οἱ νέοι τοῦ Καλλιγᾶ φόροι, εἶνε ὄντως ἀξιοπεριέργοι.

Οὐχ ἦττον περίεργον εἶνε καὶ τὸ φαινόμενον ὅτι καθ' ὅν καιρὸν ἤρχισε νὰ λαμβάνηται πρόνοια καὶ νὰ καταβάλληται ἐνέργεια πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλακῶν, οἱ φυλακισμένοι δραπέτευσουσιν. Φαίνεται ἐτι προαισθάνονται καὶ αὐτοὶ ὅτι, ἀφοῦ αἱ φυλακαὶ διορθῶνται οὕτως, ἄλλοι ἀνώτεροι αὐτῶν μέλλουσιν νὰ εἶνε οἱ οἰκίτορες, δι' αὐτὸ τοὺς ἀδειάζουσιν τὸν τόπον.

Προχθὲς 3 Μαρτίου, ἦτο ἡ ἐπέτειος τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὴν ὑπουργικὴν καθέδραν τοῦ κ. Τρικούπη ἀξιοσημείωτον ἔειπε ἐτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπίσης συμπίπτει καὶ ἡ ἐπέτειος τῆς εὐλογίας. Αὐτὰ τὰ δύο πράγματα καὶ μόνον ἦδον νῆθησαν νὰ χρονοῦσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ νέον συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ φωτισμοῦ πρόκειται νὰ συνυπογράψῃ καὶ ἡ Σελήνη, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἀφιλοκερδῶς ἐκτελεῖ μόνη τὰ καθήκοντα τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου χάριν ἐπικρατεῖ ἐν Ἀθήναις τὸ φεγγαριάτικον.

Ἄς μᾶς συγχωρήσωσιν οἱ Παρνασσίδεις νὰ τοῖς εἰπώμεν, ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς χριστιανικῆς ὑπομονῆς εἰς φυλακισμένους λιποθυμοῦντας ἐξ ἀσφυξίας ἐν τρώγλαις καὶ βλέποντας ἀπέναντι αὐτῶν ὄλην τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἐξουσίας, ἤθελεν εἶσθαι ἀντικείμενον Ἀσμοδαϊκῆς ἀστεϊότητος, ἀν ὁ Ἀσμοδαῖος δὲν ἀπηρέσκετο ν' ἀστεϊοθῆ ἐπὶ ἀντικείμενου τόσον ὀδυνηροῦ. Τοιαύτην ὑπομονὴν δὲν ἔχει, πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ, οὔτε ὁ ἀρχηγὸς τῆς χριστιανισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἦτοι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλ' οὔτε ἴσως καὶ αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τοῦ χριστιανισμοῦ, διότι νομίζομεν προτιμότερας καὶ αὐτὰς τὰς βασάνους τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου τῶν ἀγωνιῶν τῆς ἀσφυξίας. Ἄς συγκεντρώσωσι λοιπὸν τὰς προσπαθείας των οἱ Παρνασσίδεις εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀραιώσεως τῶν φυλακισμένων, ὡς συμβουλεύει καὶ ἡ φίλη Ἐφημερίς, ἀλλως αἱ προσπάθειαι των θά ναυαγήσωσιν, ὡς τόσαι ἄλλαι ἐπὶ ἀναλόγων περιστάσεων ἐπιδείξει. Ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν πραγμάτων καταστάσει ἡ διδασκαλία τοῦ Πατᾶ Γζάνη φέρ' εἰπεῖν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Κόκλα ἔπρεπε ν' ἀρχίξῃ ὡς ἔξῃς. — «Τέκνα μου, ὁ Χριστὸς παραγγέλλει δι' ἀγάπην του ν' ἀποθνήσκωμεν πνιγόμενοι εἰς μίαν τρύπαν ἀγογγύστως, χωρὶς καὶ νὰ ταχύνωμεν τὴν ἀναπνοὴν μας διαβολικῶς πειρασμῶ.» Συνετὸν τὸ κωμικὸν τοιαύτης διδασκαλίας.

Ἀπανθήσιματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς Ἀνδρου.

«Ὅταν ἀκούεται τελώνας καὶ ὑποτελώνας λέγοντας εἰς τὸν τμηματάρχην ἐνήργησον νὰ μετατεθῶ εἰς τὴν δεῖνα ἢ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν καὶ τότε εἰς τρία ἢ τέσσαρα ἔτη λέγω ἀντίο φτώχεια.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

«Συναθροίσθητε ἐνταῦθα ἐκ περάτων οἱ περὶ αὐτὸν ὅπως κατακτείνωμεν τὸν βλυαρὸν δράκοντα καὶ τὴν πολυαύχενον Ὑδραν καὶ διώξωμεν τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας κλπ. διαπράττοντες τοιοῦτοτρόπως τὰ ἑπτὰ ἄθλα τοῦ Ἡρακλέους.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

«Περὶ τὴν ἐσπέραν ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡ πόλις μας, ἐνεδύθη σάκκον χαρμύσινον, ὅπου καὶ ἀν περιεστρέφετό τις ἤκουε ἄσματα μουσικὰ καὶ ὄργανα καὶ χοροῦς. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ πάντα ματαιότης.»

Ἐκ τοῦ Πολίτου Τριπόλεως.

«Φόνος ἐγένετο ἐν Ἰστανίνοις. Ἡ ἕρις ἦτο βουκολικῆ.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

«Τὸ ἔθιμον τῶν ἀπόκρεων ὀδεύει ἐπετίως εἰς ἔτος τροχάδην εἰς τὴν παρακμὴν του.»

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
I.R.P. RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ
IN TRIESTE
(Η ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ ΣΤΕΝΕΝΩΣΙΣ)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1838

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φρ. 8,250,000

ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1881 Φρ. 20,560,236

ΑΠΟΖΗΜΙΩΘΕΙΣΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1881

Φρ. 258, 137, 518

ΤΟ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ 1881 ΑΠΟΘΕΜ. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Φρ. 19,276,307

ΛΕΧΕΤΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Ἐπὶ οἰκοδομῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων, ἐπιπλῶν, ἐργοστασίων, δημοσίων κτηρίων κτλ. ἐπὶ συμφερωτάτοις ὁροις.

Ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΙ ΑΤΜΟΠ. ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐν Πειραιεὶ παρὰ τῷ κ. ΕΜ. ΠΟΥΡΠΟΥΡΑΙ

Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΩΙ

Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ

Ι. Π. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Δρομολόγιον

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Πάτρας καὶ Κέρκυραν κατ' εὐθείαν μέσον Καλαμακίου (ἐνθα θά συναντᾶται μετὰ τῶν ἐκείθεν ἐκπλεόντων ἰταλικῶν διὰ Brindisi καὶ αὐστριακῶν διὰ Τερζέστην).

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 π. μ. Διὰ Γύθειον, Κκλάμας, Πύλον, Μαρθοπούλιον, Κυπαρισίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας, Κόρινθον, Πειραιᾶ.

ΤΡΙΤΗ 9 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, (ἐνθα θά συναντᾶται μετὰ τοῦ ἐκείθεν ἐκπλεόντος αὐστριακοῦ διὰ Brindisi).

ΤΡΙΤΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον.

ΠΕΜΠΤΗ 8 π. μ. Διὰ Σύρον. — 9 π. μ. διὰ Ναύπλιον καὶ Μόλουσ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισίαν κτλ.

Εἰδοποιῶνται οἱ κκ. ἐπιβάται ὅτι τὸ μέγα, ταχὺ καὶ κομψότατον ἀτμόπλοιον «ΑΘΗΝΑΙ» τὸ προορισθὲν ἰδιαιτέρως διὰ τὰς γραμμὰς Κερκύρας καὶ Κορινθιακοῦ, πλην τῶν 126 εὐρυχωροτάτων κλινῶν τῆς Α' καὶ Β' θέσεως περιέχει καὶ κλίνας 40 μὲ ὄλας τὰς σχετικὰς ἀναπαύσεις διὰ τοῦς τῆς Γ' θέσεως ἐπιβάτας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ